

Vinca minor 'Ralph Shugert'
barwinek pospolity 'Ralph Shugert'

(C) fot. Bronisław Szmit
(c) fot. Bronisław Szmit SZMIT Szkółka

(C) fot. Bronisław Szmit
(c) fot. Bronisław Szmit SZMIT Szkółka

Niska, zimozielona, drewniejąca u nasady krzewinka o ściełających się po ziemi pędach i ciemnozielonych liściach obwiedzionych cienką, białą obwódką. Osiąga do 15-20 cm wysokości, ale rozrasta się szeroko na boki. Tworzy dwa rodzaje pędów. Pędy letnie (płonne) są długie, wiotkie, pełzają po powierzchni gruntu i łatwo się zakorzeniają. W ten sposób rośliny szybko się rozrastają i szczelnie zadarniają teren. Na wiosnę z miejsc, w których rośliny się zakorzeniły, wyrastają pionowo wzniesione, krótsze pędy (płodne, mające około 15 cm) zakończone pąkami kwiatowymi. O dekoracyjności tej odmiany decydują głównie pstre, zimozielone liście o jajowatym kształcie, ułożone naprzeciwlegle na pędach, oraz niebieskie kwiaty. Liście mają do 3,5 cm długości, są skórzaste, błyszczące, całobrzegie, zaostrome na wierzchołku, ciemnozielone z charakterystyczną cienką, nieregularną, białą obwódką. Pojedyncze, jasnoniebieskie kwiaty o średnicy do 3 cm wyrastają na długich szypułkach z pachwin górnych liści. Składają się z pięciu płatków skośnie uciętych z przodu, zaś w pąku lewostronnie zachodzących na siebie. Kwiaty przypominają małe wiatraczki. Po zapyleniu i zapłodnieniu tworzą się niepozorne owoce (mieszki) wypełnione nasionami. Kwiaty rozwijają się obficie w kwietniu i maju, jeszcze przed rozwojem nowych liści, ale pojedyncze kwiaty pojawiają się przez całe lato, aż do września. Barwinek pospolity najlepiej rośnie na glebach żyznych, próchnicznych i świeżych, ale w zasadzie nie jest wybredny, co do gleby. O wiele istotniejszym czynnikiem, wpływającym na jego wzrost i walory dekoracyjne jest nasłonecznienie. Doskonale nadają się do sadzenia w miejscach półcienistych i cienistych. W pełnym słońcu liście mogą być narażone na uszkodzenia, szczególnie w bezśnieżne zimy. Zaletą rośliny jest tolerancja na suszę, pełna mrozoodporność i bujny wzrost. W przeciwieństwie do innych pstrolistnych odmian barwników rośnie zdrowo i silnie. W sprzyjających warunkach krzewinka szybko się rozrasta, zadarniają powierzchnię gleby, przez co uniemożliwiają wzrost chwastów. Roślina polecana do sadzenia w ogrodach przydomowych oraz zieleni parkowej. Odmiana została wyhodowana w 1986 roku w Stanach Zjednoczonych przez Davida Mc'Kenziego i nazwana na część zaprzyjaźnionego z hodowcą eksperta ogrodniczego Ralpa Shugerta.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzewinka
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	płożący
docelowa wysokość	od 0,1 m do 0,2 m
barwa liści (igieł)	wielobarwne, pstre lub obrzeżone
zimozieloność liści (igieł)	liście zimozielone
rodzaj kwiatów	pojedyncze
barwa kwiatów	niebieskie
pora kwitnienia	kwiecień maj czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna gliniasta
walory	ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
roślina okrywowa
ogrody skalne
w grupach

strefa

6a

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

